

Věrnost evangeliu (KKC 465 – 469)

Osnova:

Věrnost v nauce i morálce vyžaduje odmítání bludů i scestných zásad života, staré bludy i moderní deformace nejsou slučitelné s evangeliem, otevřenost k lidem ani láska k bloudícím nesmí vést k přijímání toho, co je s evangeliem neslučitelné...

Úvod

Na jedné univerzitě se bavili dva profesoři.

Jeden, velmi liberální filosof, položil svému kolegovi z teologické fakulty otázku:

„Proč se vy, křesťané, bráníte novým myšlenkám, které by vaši víru mohly obohatit a přiblížit ostatním lidem?“

Teolog se zamyslel a odpověděl otázkou:

„Příteli, co vznikne, když přileješ do stolního vína vodu?“

„Vznikne nápoj pro občerstvení.“

„A co se stane, když někdo přileje vodu do vína s přívlastkem?“

„To by bylo přece škoda!“

„A teď si představ, že někdo naleje vodu do nesmírně vzácného, starého archívního vína, které uzrálo na slunci, jehož záře se už nikdy nebude opakovat.“

„Tak to by byl přímo zločin!“

„No a podobné je to, když chce někdo mísit dva tisíce let starou, pravou, ryzí pravdu o Bohu, kterou nám předal přímo Boží Syn, se současnými lidskými názory a naukami.“

Když se vedou jakékoli diskuze o Bohu, je potřeba na začátku vyznat:

Bůh je tajemství, kterému člověk nemůže porozumět, protože ho přesahuje.

My, křesťané, vyznáváme, že Ježíš je Boží Syn, který nám zjevil Boha Otce.

A proto všechny své nápady a názory máme srovnávat s tím, co Ježíš dělal a učil.

Když zjistíme, že je to proti Ježíšovu učení a jednání, máme se toho vzdát.

Když je to ale v souladu s jeho učením, v souladu, který potvrdí církev, kterou Ježíš ustanovil, můžeme to bez obav přijmout, vyznávat a žít.

Co je dnes s křesťanstvím neslučitelné?

Víra v převtělování.

Ježíš nám jasně řekl, že po smrti budeme souzeni a podle svého jednání pak budeme žít ve společenství s Bohem, kterému říkáme nebe, anebo v odloučení od Boha, kterému říkáme peklo. Nikdo už se na zem nevrací.

Čarodějnictví, věštění, horoskopy.

Využívání nadpřirozených sil k zdánlivě dobrým (bílá magie) nebo zlým (černá magie) cílům.

Ježíš nás učí hledat a následovat vůli Boží. Podřídít se Božímu vedení a ochraně.

Magie je pokus člověka, „vzít vše do svých rukou“ a řešit život svým rozumem za pomoci jakýchkoliv sil.

Je to hřích pýchy.

Čerpání energie ze stromů, kamenů, od čarodějnic, léčitelství.

Člověku je dána příroda, aby využíval její dobra. Například bylinkové čaje, zábaly, voda v lázních.

Ale duchovní sílu máme čerpat přímo u pramene – u Boha a jeho Syna Ježíše Krista. V modlitbě a jeho svátostech – smíření, eucharistie, pomazání nemocných, které nám dal na cestu životem.

Všechno ostatní je hřích proti prvním dvěma přikázáním Desatera.

Závěr

In vino veritas. Ve víně je pravda.

Křesťanství je jako velmi staré, vzácné víno.

Problém je v tom, že málo lidí zná jeho skutečnou chuť.

Často totiž bývá naředěno různými patoky – různými lidskými názory a nekřesťanským jednáním pokřtěných lidí.

Čistá Boží pravda a láska se v něm setkává s lidskou hloupostí a slabostí.

Proto je potřeba toto víno neustále opatrovat a čistit od příměsí, které k němu nepatří.

Kéž se v našich životech tato voda hlouposti a slabosti odpařuje, aby mohla vyniknout chuť pravdy a lásky Boží, která je skrze Ducha svatého vylita od chvíle křtu do duše každého z nás. Amen.